

Uwagi Konfederacji Lewiatan związane z rozwojem sektora OZE w Polsce

Spis treści	
Ustawa o OZE	2
Ustawa – Prawo energetyczne	11
Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.....	15
Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1688)	24
Ustawa – Prawo wodne.....	25
Ustawa – Prawo budowlane.....	28
Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.....	31
Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.....	32
Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553)	35
Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny	41
Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece	44
Ustawa z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego	45
Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	46
Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.....	49
Ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu	51

Ustawa o OZE

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 2	<p>Propozycja dodania pkt 13a w art. 2:</p> <p>13a) Instalacja szczytowa – instalacja odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 70a ust. 1 pkt. 1-6, w której moc zainstalowana, o której mowa w art. 2 pkt. 19b), określana na potrzeby ustalenia stałej ceny obliczana jest według wzoru:</p> $P_s = \frac{I_{is}}{P_i * I_i}$ <p>P_s - moc instalacji szczytowej [MW]</p> <p>P_i - Moc zainstalowana, określona na podstawie art. 2 pkt. 19b)</p> <p>I_{is}- Deklarowany wolumen produkcji [MWh/rok]</p> <p>I_i – referencyjny wolumen sprzedaży energii elektrycznej właściwy, określonych na podstawie art. 77 ust. 3 [MWh/h/rok]</p>	<p>Systematycznie powtarzające się w ostatnim czasie przeciążenia systemu elektroenergetycznego, nawet jeżeli wynikają z krótkotrwałych przeciążeń np. 2-4 godzin, przekładają się na notoryczne decyzje o odmowie wydania warunków przyłączenia dla instalacji biogazowych; mimo iż w pozostałych godzinach (tj. poza godzinami szczytowymi) np. nocnych kryteria napięciowe byłyby spełnione, co pozwalałoby na pracę biogazowni z pełną mocą. Instalacja ograniczałaby moc biogazowni i ilość produkowanej energii elektrycznej w godzinach przekroczeń parametrów sieciowych, np. w godzinach południowych, gdy generacja źródeł PV wytwarza więcej e.e. niż system jest w stanie zużyć, a „nadgoniłaby” produkcję energii w pozostałych godzinach np. instalacja o mocy 500 kW z ograniczeniem pracy od 6:00 do 18:00 mogłaby pracować z mocą 1 MW w pozostałych godzinach, a mimo to zostać uznana jako instalacja 500 kW. Strumień zgromadzonego biogazu mógłby zostać również wykorzystany do produkcji biometanu/bioLNG, a moc instalacji byłaby określana na podstawie stosunku</p>

			<p>wytworzonej energii elektrycznej brutto oraz ilości godzin ekwiwalentnych pracy instalacji.</p> <p>Instalacje szczytowe powinny ograniczać się tylko do tych wymienionych w art.70a, gdyż biogazownia szczytowa o mocy 1 MW pracująca na 50 % swojej mocy (uznana jako instalacja szczytowa 500kW) oddziałuje na środowisko tak samo jak standardowa instalacja 500kW- sumaryczne emisje są takie same. Z kolei instalacja PV o mocy 2MW pracująca na 50% (uznana jako instalacja szczytowa 1000kW) swojej mocy zajmie taką samą powierzchnię. Jedyną różnicą to przesunięcie produkcji wolumenu.</p> <p>Ze względu na wprowadzenie wolumenów referencyjnych (instalacje hybrydowe) istnieje możliwość wykorzystania tych przepisów do określenia mocy instalacji szczytowej. <u>Proponuje się również wprowadzenie sankcji za niedotrzymanie warunków deklarowanego wolumenu (tak same jak nieprawidłowe określenie mocy zainstalowanej) oraz rozszerzenie definicji mocy instalacji szczytowej na przepisy OOŚ (biogazownia 50/50 1 MW uznana jako instalacja 500 kW).</u></p>
2.	art. 39a ust. 7	<p>W art. 39a ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>7. W przypadku, w którym po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 3 pkt 6, wytwórcy wskazanemu w art. 70b ust. 1, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna, o której mowa w ust. 1,</i></p>	<p>W obecnym kształcie przepisu oświadczenie należy złożyć do 10-tego dnia miesiąca następującego po dniu otrzymania pomocy. Wiąże się to również z ponownym obliczeniem</p>

		<p><i>lub zmianę wartości tej pomocy, wytwórca ten jest zobowiązany do przekazania Prezesowi URE, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem:</i></p> <p>1) pierwszej sprzedaży energii elektrycznej zgodnie z art. 70c, ust. 2;</p> <p>2) złożenia pierwszego wniosku o pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3,</p> <p><i>oświadczenia zawierającego jej wartość przeliczoną zgodnie z ust. 3, datę jej udzielenia, wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej oraz cenę skorygowaną (...).</i></p>	<p>cenę skorygowanej. Jest to bardzo problematyczna sytuacja w przypadku gdy Inwestor otrzymuje pomoc w trakcie trwania budowy instalacji. Na takim etapie budowa nie jest jeszcze rozliczona, dlatego obliczenie ceny skorygowanej jest bardzo utrudnione.</p> <p>Proponuje się zmianę tego przepisu, w taki sposób, aby obowiązek dotrzymania tego terminu był przesunięty w czasie do czasu ukończenia budowy, ponieważ dopiero wówczas znane są rzeczywiste koszty przedsięwzięcia.</p>
3.	Art. 39a ust. 10	<p>W art. 39a ust. 10 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust.1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości pomocy lub jej zwrocie w całości, powoduje odpowiednią korektę ceny skorygowanej. Postanowienia ust. 7 stosuje się odpowiednio, przy czym wysokość obniżenia pomocy publicznej lub jej zwrotu, uwzględnia się przy wyliczeniu nowej ceny skorygowanej jako PI ze znakiem „ – „.</p> <p>W art. 39a po ust. 10 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:</p> <p>11. Zmiana mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, powodująca zmianę pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, skutkuje ustaleniem nowej stałej ceny zakupu stosowanej od miesiąca następującego po miesiącu zmiany wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji albo w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.</p>	<p>W zakresie pożądaných zmian w ustawie o odnawialnych źródłach energii sygnalizuje się także pilną potrzebę poprawienia niedoskonałych zasad zmiany ceny skorygowanej w wyniku:</p> <p>1) obniżenia poziomu otrzymanej i wykorzystanej pomocy inwestycyjnej (dotacji) w wyniku oszczędnego przeprowadzenia procesu inwestycyjnego lub rezygnacji z dotacji (np. w przypadku trudności w wyłonieniu odpowiedniego wykonawcy za akceptowalną cenę). Zgodnie z obecnymi przepisami oraz nowelizacją nie skutkuje to odpowiednią korektą in plus ceny za MWh energii.</p> <p>2) zmiany mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji biogazowych. Zgodnie z nowelizacją wzrost mocy zainstalowanej skutkuje spadkiem ceny skorygowanej (co jest oczywiste), ale jej obniżenie już nie skutkuje odpowiednim</p>

			dostosowaniem ceny in plus (częsta sytuacja w przypadku biogazu składowiskowego, w wyniku spadku wydatku biogazu z wysypiska);
4.	art. 70b ust. 10	<p>W art. 70b Ustawy o OZE w ust. 10 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:</p> <p><i>„3) zmiany rodzaju instalacji z instalacji wytwarzającej energię elektryczną o której mowa odpowiednio w art.77 ust.5 pkt. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 , 9 lub 10 do instalacji wytwarzającej energię elektryczną w procesach wysokosprawnej kogeneracji, o której mowa w art.77 ust.5 pkt. 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, albo odwrotnie. Zmiana taka może być dokonana nie później jak do 30 listopada roku poprzedzającego rok, w którym będzie miała zastosowanie.”</i></p>	<p>Zmiana ta umożliwi wdrożenie wysokosprawnej kogeneracji i przesyłu ciepła do odbiorcy, który zlokalizował i rozpoczął swoją działalność gospodarczą w pobliżu instalacji OZE, a wcześniej go tam nie było. Takie sytuacje występują coraz częściej. Małe i średnie firmy stawiają na lokalizację swojej działalności w pobliżu źródeł OZE, sprzyja temu również rozwój klastrów i spółdzielni energetycznych. Dodatkowo zmiana ta wprowadza dla instalacji, które okresowo będą miały problem ze spełnieniem wymogu wytwarzania energii elektrycznej w procesach wysokosprawnej kogeneracji, możliwość zadeklarowania instalacji jako nie spełniającej tego wymogu na kolejny rok kalendarzowy. Na konieczność wprowadzenia takiego przepisu wskazywali przedstawiciele URE na spotkaniach z branżą biogazową.</p>
5.	art. 70b ust. 11c	<p>Propozycja uchylenia przepisu art. 70b ust. 11c</p> <p>“11c. W przypadku gdy z opinii, o której mowa w ust. 11b pkt 3, wynika, że udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, o którym mowa w art. 74 ust. 2d, jest inny niż wskazany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, i jego uwzględnienie powodowałoby zmianę okresu wsparcia, o którym mowa w art. 70f</p>	<p>Proponuje się usunięcie restrykcyjnego przepisu, który mówi o tym, że w przypadku modernizacji instalacji OZE, gdy z opinii jednostki posiadającej akredytację PCA , wynika, że udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji OZE, jest inny niż wskazany w oświadczeniu i jego uwzględnienie powodowałoby zmianę okresu</p>

		ust. 4, prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, nie przysługuje”.	wsparcia prawo do pokrycia ujemnego salda nie przysługuje. Jest to niezrozumiały przepis, gdyż w innych przypadkach, jeśli z opinii jednostki wynika inny niż założony przez wytwórcę udział kosztów powodujący np. zmianę przysługującej wytwórcy ceny, wytwórca może zaktualizować oświadczenie. Niezrozumiałe jest dlaczego takiej aktualizacji nie może dokonać, gdy wysokość poniesionych kosztów wpływałaby na okres wsparcia.
6.	art. 70e ust. 2a	<p><u>Propozycja brzmienia przepisu art. 70e ust. 2a:</u></p> <p>„2a. W przypadku zmodernizowanych instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 2:</p> <p>1) lit. a – stała cena zakupu jest obliczana zgodnie z ust. 1;</p> <p>2) lit. b – stała cena zakupu jest obliczana zgodnie z ust. 1 jako iloczyn odpowiedniej ceny referencyjnej określonej zgodnie z art. 77 ust. 5 oraz udziału, obliczonego zgodnie z ust. 2d i jest wyrażana w złotych za 1 MWh”;</p>	<p>Proponujemy usunięcie konieczności podwójnego redukowania ceny referencyjnej w przypadku zmodernizowanych instalacji korzystających z mechanizmów FIT/FIP i pozostawienie jedynie redukcji ceny referencyjnej odpowiednim wskaźnikiem w zależności od nakładów poniesionych na modernizację (bez wcześniejszej redukcji tej ceny wskaźnikiem 90 lub 95%).</p> <p>Przy przyjętej podwójnej redukcji ceny referencyjnej (redukcja 90 lub 95%, a następnie współczynnik zależny od nakładów na modernizację) inwestycje w modernizację instalacji takich jak małe elektrownie wodne nie będą miały sensu ekonomicznego.</p>
7.	art. 70j ust. 1	<p><u>Propozycja zmiany brzmienia przepisu art. 70j ust. 1:</u></p> <p>„Art. 70j. 1. Stała cena zakupu wynosi 90% jest równa referencyjnej cenie operacyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 83g ust. 1, dla poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w art. 70g ust. 1.”</p>	<p>Proponujemy usunięcie współczynnika korygującego cenę referencyjną w systemie FIP we wsparciu operacyjnym (90%) i wprowadzenie zasady, że cena stała w tym przypadku jest równa operacyjnej cenie referencyjnej.</p>

			<p>Wprowadzanie współczynnika korekcyjnego miało sens w przypadku możliwości korzystania przez wytwórców z dwóch równolegle istniejących mechanizmów wsparcia (czyli aukcji i systemu FIT/FIP), w których funkcjonuje ta sama cena referencyjna. Taka sytuacja może zachęcać wytwórców do korzystania z systemu bardziej konkurencyjnego, czyli aukcyjnego, w którym mogą oni starać się uzyskać cenę wyższą niż 90% ceny referencyjnej. Natomiast w przypadku wsparcia operacyjnego, w którym dla instalacji o mocy do 1 MW nie przewidziano możliwości udziału w systemie aukcyjnym, a jedynie w systemie FIP, a operacyjna cena referencyjna, o której mowa w art. 83g ust. 1, jest ceną ustalaną wyłącznie na potrzeby wsparcia w operacyjnego. Wprowadzanie jej redukcji jakimkolwiek wskaźnikiem jest nielogiczne. Operacyjna cena referencyjna określona w art. 83g ust. 1 powinna być ceną odzwierciedlającą wysokość kosztów operacyjnych dla danej technologii i wielkości instalacji i powinna być stosowana wprost. Wprowadzanie dodatkowej redukcji tak wyznaczonej ceny jest niczym nieuzasadnione.</p>
8.	art. 74 ust. 2 pkt 4	<p><u>Propozycja usunięcia przepisu art. 74 ust. 2 pkt 4:</u></p> <p>4) w wyniku modernizacji, o której mowa w art. 2 pkt 19a lit. a i b, nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub wzrost ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.</p>	<p>Proponujemy usunięcie warunku przyrostu mocy zainstalowanej lub wzrostu ilości produkowanej energii w przepisie dotyczącym modernizacji. Ewentualnie proponujemy wyłączenie hydroenergetyki z konieczności spełnienia tego warunku.</p>

			<p>Modernizacja instalacji to de facto w całości nowa moc OZE, która przy braku modernizacji została by wyłączona z KSE. Warunek zwiększenia mocy lub ilości wytwarzanej energii jest więc niekonieczny z punktu widzenia osiągnięcia celów w zakresie wytwarzania energii z OZE, a z pewnością uniemożliwi realizację wielu modernizacji, gdyż w przypadku elektrowni wodnych moc instalacji zależy od wielkości przepływu wody oraz wysokości spadku, których nie da się zmienić poprzez modernizację, gdyż są to parametry wynikające z warunków naturalnych. Ponadto, w przypadku wielu instalacji modernizacja polega na urealnieniu faktycznego wykorzystania energii odnawialnej poprzez zmniejszenie dotychczasowej mocy, np. w elektrowniach wodnych w sytuacji pogorszenia warunków hydrologicznych (susze, powodujące spadek poziomu wody) lub wypełnianie nowych warunków związanych z ochroną środowiska (budowa przepławki dla ryb, zwiększenie przepływu nienaruszalnego).</p>
9.	art. 74 ust. 2d oraz proponowane dodanie ust. 2da	<p>2d. Z zastrzeżeniem ust. 2da, udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii oblicza się według wzoru:</p> $Wkps = Wnm / (Wkr * Mze) * 120\%$ <p>gdzie poszczególne symbole oznaczają:</p> <p>Wkps – wyrażony w procentach udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w</p>	<p>Proponujemy zmodyfikowanie współczynnika obliczania ceny dla zmodernizowanych instalacji w przypadku udziału kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 50%, w sposób, który odzwierciedla doświadczenia w zakresie modernizacji i jest bliższy współczynnikom zaproponowanym w pierwotnej wersji projektu ustawy (bazującym na wyliczeniach), a jednocześnie jest obliczany w sposób liniowy i</p>

		<p>kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii,</p> <p>Wnm – wartość poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii, w kwocie netto, wyrażoną w złotych,</p> <p>Wkr – wartość kosztów kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w złotych na 1 MW mocy zainstalowanej elektrycznej,</p> <p>Mze – moc zainstalowaną elektryczną zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii.</p> <p>2da. W przypadku, gdy udział poniesionych i udokumentowanych nakładów inwestycyjnych modernizacji w kosztach kwalifikowanych wybudowania nowej referencyjnej instalacji odnawialnego źródła energii obliczony według wzoru, o którym mowa w ust. 2d jest większy niż 100 procent, do obliczenia ceny, o której mowa w ust. 2f oraz w 70e ust. 2a pkt. 2 przyjmuje się udział 100 procent.</p>	<p>pozbawiony wad proponowanych poprzednio przedziałów.</p> <p>Przy wskaźniku redukcji ceny referencyjnej dla zmodernizowanych instalacji w aktualnej wersji ustawy (wprost proporcjonalnym do nakładów na modernizację), inwestycje w modernizację nie będą miały sensu ekonomicznego.</p>
10.	art. 77 ust. 5	<p>Propozycja brzmienia przepisu art. 77 ust. 5:</p> <p>5. Cenę referencyjną określa się w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 albo oblicza się zgodnie z ust. 5a dla instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72 ust. 1:</p> <p>(...)</p> <p>1b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 250 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;</p> <p>(...)</p> <p>2b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 250 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk</p>	<p>Uzasadnienie:</p> <p>Należy zauważyć iż potencjał biogazowni rejestrowanych w Rejestrze wytwórców biogazu rolniczego prowadzonego przez Dyrektora Generalnego KOWR jest wprost skorelowany z obowiązującymi progami cen referencyjnych. W praktyce Inwestorzy posiadający potencjał na instalację o mocy 600 kw specjalnie zaniżają moc aby nie wpaść w wyższy próg czyli od 500kW do 1 MW, gdyż dla takich instalacji cena referencyjna jest znacznie niższa. Powoduje to niewykorzystanie istniejącego potencjału biogazowego. Z drugiej</p>

		<p>odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (...) 3b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 250 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; (...) 4b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 250 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1a,1b, 2a,2b i 3a,3b do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; (...) 6a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i <u>nie większej niż 750 kW</u>, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; 6b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 750 kW i nie większej niż 1MW , wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; (...) 8b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 750 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; (...) 9b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 750 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji; (...)</p>	<p>strony znane jest są przypadki Inwestorów mogących wykarmić biogazownie o mocy najwyższej około 200 kW. W ich przypadku LCOE jest znacznie większe niż biogazowni o mocy 500 kW stąd Inwestorzy muszą albo zaniechać realizacji projektu albo zwiększyć moc co w efekcie może przekroczyć ich możliwości wykarmienia instalacji. Historycznie można zauważyć, że przed wprowadzeniem cen referencyjnych dla instalacji 500 kW powstawały głównie projekty o mocy 1 MW. Po wprowadzeniu cen zauważa się znaczny wzrost ilości mniejszych biogazowni, co odpowiada strukturze polskiego rolnictwa. Wprowadzenie dodatkowych przedziałów powinno przełożyć się na powstawanie jeszcze większej różnorodności mocowych projektów, zwłaszcza tych małych lokalizowanych przy gospodarstwach hodowlanych, które pozwoliły by na samodzielne zaopatrzenie instalacji w substrat będący na miejscu, bez konieczności dokonywania jego dodatkowego zakupu.</p>
--	--	--	--

		10b) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 7500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7a, 8a, 8b i 9a, 9b do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;	
--	--	---	--

Ustawa – Prawo energetyczne

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 5 ust. 2d	<p><i>Umowa sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii może zostać zawarta bezpośrednio między wytwórcą w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, a odbiorcą końcowym, a transport energii elektrycznej stanowiącej przedmiot tej umowy może odbywać się:</i></p> <p><i>1) na podstawie umowy oświadczenie usług przesyłania lub dystrybucji, w przypadku gdy strony tej umowy zostały uprzednio przyłączone do sieci, albo</i></p> <p><i>2) za pomocą linii bezpośredniej.</i></p>	Zmiana wyłączająca wątpliwości interpretacyjne związane z zakresem zastosowania obowiązku zgłaszania umów PPA Prezesowi URE (art. 5 ust. 11a ustawy Prawo energetyczne). Zmiana stanowiłaby potwierdzenie stanowiska zajętego przez Prezesa URE w tym zakresie w Informacji 58/2023 z dnia 14 listopada 2023 r. Zasadnym jest jednak dokonanie zmiany także bezpośrednio w treści wskazanego przepisu.
2.	Art. 7	<p>W art. 7 po ust. 8c dodaje się ustęp 8c¹ w brzmieniu:</p> <p>Zaliczki nie wnosi się w przypadku wniosku o określenie warunków przyłączenia, o którym mowa w ust. 3db, jeśli dla co najmniej jednej z instalacji mających być przyłączonych w jednym miejscu przyłączenia zostały wydane warunki przyłączenia, zawarto umowę o przyłączenie do sieci lub jest ona instalacją istniejącą, a</p>	Uzasadnienie: Zmiana dotyczy „dołączenia” instalacji na zasadzie cable pooling do instalacji już istniejącej lub z już przyznaną mocą przyłączeniową. W przypadku pozostania w ramach tej samej mocy przyłączeniowej, ponowna płatność zaliczki nie wydaje się uzasadniona. Można zresztą przyjąć, że ze stanowiskiem tym zgadzają się także operatorzy sieci, przy czym brak wyraźnych przepisów w

		<p>miejszem wspólnego przyłączenia ma być miejsce przyłączenia tej instalacji, chyba że wniosek przewiduje także zwiększenie mocy przyłączeniowej. W takim przypadku zaliczkę wnosi się za każdy kilowat nadwyżki nad dotychczasową moc przyłączeniową.</p>	<p>tym względzie doprowadził do wytworzenia się osobliwej praktyki, w której to operatorzy najpierw wzywają do uiszczenia zaliczki, a następnie (w dość niedługim czasie, w każdym razie jeszcze przed rozpoznaniem wniosków) ją w całości zwracają. Generuje to zbędne czynności formalno-administracyjne (przedłużając siłą rzeczy rozpoznanie wniosków) oraz prowadzi do niepotrzebnego obrotu pieniądza („mrożenia” wysokich kwot po stronie wytwórców, co jest niepożądane, nawet jeśli ma charakter krótkotrwały).</p>
3.	art. 7 ust. 8d pkt 4	<p>W art. 7 ust. 8d pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) dokument potwierdzający tytuł prawny podmiotu do korzystania z nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku z wyłączeniem źródeł lokalizowanych w polskim obszarze morskim oraz instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r., poz. 610, 1093 i 1873) zlokalizowanych na gruntach pokrytych wodami stanowiącymi własność Skarbu Państwa.”</p>	<p>Proponowana zmiana umożliwia uzyskanie warunków przyłączeniowych w przypadku elektrowni wodnych bez obowiązku wykazywania tytułu prawnego do nieruchomości/obiektu. W za Pozwoli to na wyeliminowanie stanu niepewności co do uzyskania warunków przyłączenia bez konieczności ponoszenia zbędnych kosztów sporządzania dokumentacji i przeprowadzenia długotrwałej procedury administracyjnej związanej z uzyskaniem pozwolenia wodnoprawnego, które daje podstawę do zawarcia umowy na użytkowanie gruntów pokrytych wodami (Wody Polskie zobowiązane są do zawarcia takiej umowy z podmiotem posiadającym pozwolenie wodnoprawne zgodnie z art. 261 ust. 1 Prawa wodnego). W przypadku gdy inwestor nie uzyska pozwolenia wodnoprawnego i tytułu prawnego do nieruchomości w okresie ważności warunków przyłączenia, warunki te wygasną. Skutkiem zmiany będzie przyspieszenie rozpatrywania wniosków o warunki przyłączenia niezbędne z punktu widzenia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie</p>

			hydroenergetyki i zwiększenie wykorzystania potencjału hydroenergetycznego kraju.
4.	art. 70a ust. 2 ¹ oraz art. 71 ust. 1b	<p>art. 70a ust. 2¹</p> <p><i>Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy wyłącznie z danej instalacji do sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się, w przypadku gdy: wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji odnawialnego źródła energii, otrzymał dla tej instalacji zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, a</i></p> <p><i>a) w miejscu przyłączenia tej instalacji planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy - Prawo energetyczne, lub</i></p> <p><i>b) instalacja ta jest instalacją planowaną do przyłączenia do innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne.</i></p> <p><i>pod warunkiem, że wytwórcy energii elektrycznej w instalacji planowanej do przyłączenia nie przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, albo nie otrzymał zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, albo potwierdzenia przyjęcia deklaracji, o którym mowa w art. 71 ust. 4, albo nie posiada ważnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo nie wygrał aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1,</i></p> <p>art. 71 ust. 1b</p>	<p>Celem zmiany jest umożliwienie korzystania z systemów wsparcia przez każdą z instalacji przyłączanych na zasadzie cable pooling. Wymóg posiadania przez takie instalacje odpowiednich układów pomiarowo-rozliczeniowych umożliwiających pomiar ilości energii elektrycznej oddanej do sieci – istotnych dla rozliczania systemów wsparcia – został już przewidziany w art. 7 ust. 2¹ ustawy Prawo energetyczne, stąd Autor nie dodaje go do treści zmienianego przepisu. Konieczna w tym zakresie może okazać się także zmiana art. 39 i 39a uOZE.</p>

	<p>Wymogu posiadania wyodrębnionego zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, w przypadku gdy: wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonej do sieci w danym miejscu przyłączenia złożył deklarację, o której mowa w ust. 1, lub otrzymał dla tej instalacji potwierdzenie przyjęcia deklaracji, o którym mowa w ust. 4, a</p> <p>a) w miejscu tego przyłączenia tej instalacji planowane jest przyłączenie innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy - Prawo energetyczne, lub</p> <p>b) instalacja ta jest instalacją planowaną do przyłączenia do innej instalacji odnawialnego źródła energii zgodnie z art. 7 ust. 1f ustawy – Prawo energetyczne.</p> <p>pod warunkiem, że wytwórcy energii elektrycznej w instalacji planowanej do przyłączenia nie przysługuje świadectwo pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1, albo nie otrzymał zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, albo potwierdzenia przyjęcia deklaracji, o którym mowa w ust. 4, albo nie posiada ważnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1, albo nie wygrał aukcji, o której mowa w art. 72 ust. 1.</p>	
--	---	--

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 2 pkt 5a	<p>W art. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie: 2) "inwestycji uzupełniającej" - należy przez to rozumieć inwestycję w zakresie budowy, zmiany sposobu użytkowania lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990, z 2022 r. poz. 1846 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 803, 1615 i 1688), dróg publicznych, linii kolejowych, obiektów infrastruktury publicznego transportu zbiorowego, obiektów działalności kulturalnej, obiektów opieki nad dziećmi do lat 3, przedszkoli, szkół, placówek wsparcia dziennego, placówek opieki zdrowotnej, obiektów, w których prowadzona jest działalność z zakresu pomocy społecznej, obiektów służących działalności pożytku publicznego, obiektów sportu i rekreacji, obszarów zieleni publicznej, obiektów budowlanych przeznaczonych na działalność handlową lub usługową oraz magazynów energii w rozumieniu art. 3 pkt 10k ustawy - Prawo energetyczne - o ile służą obsłudze inwestycji głównej;</p>	<p>Uzasadnienie również do pkt 5 i 6 niniejszej tabeli Przedmiotowa zmiana ma na celu umożliwienie zastosowania postępowania uproszczonego uchwalania lub zmiany planu miejscowego dla lokalizacji elektrowni wiatrowej w danej gminie, a także w odniesieniu do gmin pobliskich, których obszar w całości lub w części znajduje się w zasięgu 500 m od elektrowni wiatrowych. Postępowanie uproszczone ma na celu przyspieszenie procesu inwestycyjnego związanego z lokalizacją instalacji odnawialnych źródeł energii, w związku z objęciem instalacji o dużych mocach obowiązkiem lokalizacji na podstawie planu miejscowego. Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, jeżeli odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej jest mniejsza niż określona odległość i wykracza poza granice gminy, w której jest lokalizowana ta elektrownia wiatrowa, wówczas powstaje dla gminy pobliskiej obowiązek sporządzenia planu miejscowego co najmniej dla położonego na jej terenie obszaru znajdującego się w tej odległości od tej elektrowni wiatrowej. Brak planu w gminie pobliskiej czy też istnienie planu umożliwiającego dla ww. obszaru zabudowę budynkami mieszkalnymi lub budynkami o funkcji mieszanej, uniemożliwia wydanie pozwolenia na budowę dla takiej elektrowni wiatrowej (art. 7 ust. 4 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych). Wobec tego, konieczne jest wdrożenie</p>

			<p>uproszczonej procedury uchwalenia planu miejscowego w gminie pobliskiej, co umożliwi uzyskanie pozwolenia na budowę dla elektrowni wiatrowej znajdującej się w gminie sąsiedniej, a w konsekwencji przyczyni się do rozwoju instalacji OZE. Należy podkreślić, że gmina pobliska jest to gmina, w której nie lokalizuje się elektrowni wiatrowej, a jedynie jest gminą sąsiadującą z gminą, której taka elektrownia będzie lokalizowana. Powyższa zmiana jest zgodna z założeniami nowelizacji ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w konsekwencji pozwoli gminie pobliskiej na szybszą reakcję w związku ze zidentyfikowaną potrzebą realizacji elektrowni wiatrowej w sąsiadującej gminie.</p>
2.	art. 14 ust. 6a pkt 2	<p>Uchylenie pkt 2</p> <p>6a. Zmiana zagospodarowania terenu, dotycząca:</p> <p>1) obiektów handlu wielkopowierzchniowego,</p> <p>2) — niezamontowanych na budynku instalacji odnawialnych źródeł energii lokalizowanych:</p> <p>a) — na użytkach rolnych klasy I-III i gruntach leśnych,</p> <p>b) — na użytkach rolnych klasy IV, o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 150 kW lub wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej,</p> <p>c) — na gruntach innych niż wskazane w lit. a i b, o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1000 kW</p> <p>- następuje na podstawie planu miejscowego.</p>	<p>Wymóg dotyczący lokalizacji instalacji OZE na podstawie planu miejscowego stanowi znaczące utrudnienie w realizacji projektów OZE. Z uwagi na obecne uwarunkowania związane z krajowym miksem energetycznym oraz koniecznością realizacji krajowej i unijnej strategii energetycznej, środowisko regulacyjne powinno sprzyjać rozwojowi OZE i tworzyć możliwości usprawnienia procesów. Proces zmiany czy uchwalania MPZP jest niezwykle czaso- i kosztochłonny dla gmin – według naszej wiedzy i doświadczeń trwa on około rok. Jest to bardzo duże utrudnienie także w kontekście permitingu, co stoi w sprzeczności z najnowszymi regulacjami unijnymi i założeniami Dyrektywy REDIII.</p>

3.	Art. 15	<p>w art. 15 po ust. 4 dodać ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Plan miejscowy umożliwia lokalizację urządzeń wodnych, o których mowa w art. 16 pkt 65 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233), służących do kształtowania zasobów wodnych lub korzystania z tych zasobów na cele energetyczne, w tym w szczególności urządzeń lub budowli piętrzących, kanałów, sztucznych zbiorników usytuowanych na wodach płynących oraz obiektów energetyki wodnej, również w przypadku innego przeznaczenia terenu niż produkcyjne, chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich urządzeń.”;</p>	<p>Proponujemy wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą urządzenia wodne kształtujące stosunki wodne i służące do wytwarzania energii, w tym małe elektrownie wodne, można będzie realizować na terenach, na których istnieją plany miejscowe nawet w przypadku, gdy przeznaczenie terenu w tych planach jest inne niż produkcyjne. Skutkiem będzie przyspieszenie, a w niektórych przypadkach w ogóle umożliwienie, realizacji inwestycji tego typu zlokalizowanych na obszarach objętych planem miejscowym.</p> <p>Urządzenia wodne, do jakich należą elektrownie wodne, lokalizuje się najczęściej na terenach zalewowych. Tego typu tereny nie są w miejscowych planach przeznaczane na działalność produkcyjną. Koszt zmiany planu, wynoszący od kilkudziesięciu do kilkuset tysięcy złotych, w celu umożliwienia zrealizowania inwestycji hydroenergetycznej jest w przypadku niewielkich instalacji niewspółmiernie wysoki do skali przedsięwzięcia. Ponadto czas oczekiwania na uchwalenie zmian w planie wynosi często kilka lat, co znacznie wydłuża okres przygotowania inwestycji, a nadto, gminy nie są zainteresowane zmienianiem planu, aby uwzględnić w nim niewielkie inwestycje OZE.</p>
4.	Art. 15	<p>w art. 15 po ust. 5 (propozycja powyżej) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>Plan miejscowy przewidujący możliwość lokalizacji składowiska odpadów lub oczyszczalni ścieków umożliwia również lokalizację:</p> <p>1) instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 lit. a) ustawy z dnia 20 lutego</p>	<p>Proponowane rozwiązania dotyczą lokalizacji różnego rodzaju biogazowni na terenach umożliwiających lokalizację składowisk odpadów lub oczyszczalni ścieków, oczywiście jeśli MPZP wprost tego nie zabrania.</p>

		<p>2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, 568, 695, 1086 i 1503 oraz z 2021 r. poz. 234), w których energia elektryczna wytwarzana jest z biogazu, w tym w procesach wysokosprawnej kogeneracji,</p> <p>2) instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 lit. b) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w tym instalacji służących do wytwarzania biometanu,</p> <p>chyba że ustalenia planu miejscowego zakazują lokalizacji takich instalacji.”</p>	
5.	art. 21 ust. 2	<p>art. 21 ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>5) podmiot, który złożył wniosek o sporządzenie planu miejscowego – za jego pisemną zgodą - w całości lub w części, w zależności od treści tej zgody.</p>	<p>Zmiana zmierza do ustanowienia podstawy prawnej dla finansowania planów miejscowych przez inwestorów inwestycji innych niż inwestycje celu publicznego, w tym inwestorów OZE. Istnieje bowiem zarówno zainteresowanie, jak i potrzeba prowadzenia takiego finansowania, lecz brak jest jasnej, nie budzącej wątpliwości podstawy ku temu. Zmiana nie ma zmierzać do umożliwienia wnioskodawcom wpływania w ten sposób na treść planów. Zdaniem KL nie ma potrzeby wskazywać tego wyraźnie w treści przepisów, ponieważ samo finansowanie nie wpływa jeszcze na władztwo gminy w tym zakresie, niemniej składający propozycję są oczywiście otwarci na wprowadzenie wyraźnego zastrzeżenia do treści tego (lub innego odpowiedniego) przepisu.</p>
6.	art. 27b ust. 1 pkt 1	art. 27b ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:	Uzasadnienie analogiczne jak w pkt 1 niniejszej tabeli.

		<p>„1. Do sporządzania i uchwalania planu miejscowego albo jego zmiany dopuszcza się zastosowanie postępowania uproszczonego, jeżeli:</p> <p>1) plan miejscowy albo jego zmiana dotyczy wyłącznie lokalizacji instalacji odnawialnych źródeł energii lub inwestycji uzupełniającej służącej obsłudze instalacji odnawialnych źródeł energii;”;</p>	
7.	art. 27b ust. 1 pkt 1	<p>w art. 27b ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a) plan miejscowy albo jego zmiana uchwalany jest przez gminę pobliską, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 3 tej ustawy;”;</p>	Uzasadnienie analogiczne jak w pkt 1 niniejszej tabeli.
8.	Art. 27 b ust. 2 pkt 8	<p>Zmiana art. 27b ust. 2 pkt 8 polegająca na jego wykreśleniu.</p> <p>2. Postępowania uproszczonego nie stosuje się, jeżeli plan miejscowy albo jego zmiana, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. d-l, dotyczą:</p> <p>8) gruntów zmeliorowanych.</p>	<p>Większość gruntów, na których realizowane są inwestycje w OZE, zwłaszcza w PV, jest gruntami zmeliorowanymi.</p> <p>W założeniu, postępowanie uproszczone, miało przyspieszyć sporządzanie i uchwalenie albo zmianę MPZP. Jednak z uwagi na wykluczenie gruntów zmeliorowanych z trybu procedury uproszczonej, ścieżka ta będzie niedostępna dla lokalizacji inwestycji OZE, z uwagi na fakt, że inwestycje te są lokalizowane na gruntach rolnych, które z uwagi na swój charakter mają system drenaży, rowów itp., a jako że w prawie polskim brak jest definicji gruntów zmeliorowanych, to do tego worka wpadają wszystkie grunty rolne.</p> <p>Dodatkowo, jak wynika z praktyki, to Wody Polskie, zazwyczaj nie prowadzą żadnej ewidencji gruntów</p>

			zmeliorowanych, w odniesieniu do gruntów, na których potencjalnie można by lokalizować inwestycji OZE.
9.	art. 37ea ust. 2	<p>w art. 37ea ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zintegrowany plan inwestycyjny obejmuje obszar inwestycji głównej lub inwestycji uzupełniającej, a w przypadku gdy inwestycją główną jest elektrownia wiatrowa w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, także obszar położony w odległości wynikającej z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.”;</p>	Przedmiotowe zmiany mają na celu doprecyzowanie procedury stosowania zintegrowanego planu inwestycyjnego dla lokalizacji elektrowni wiatrowej. Dodatkowo, w związku z możliwym ewentualnym wszczęciem procedur prowadzących do uchwalenia zintegrowanego planu inwestycyjnego dla lokalizacji elektrowni wiatrowych przed proponowanymi zmianami, postuluje się uwzględnienie przepisu przejściowego umożliwiającego stosowanie dotychczasowych procedur w celu ograniczenia ryzyka wydłużenia stosowania procedury uchwalania zintegrowanego planu inwestycyjnego. Przedstawiona propozycja ma ponadto na celu połączenie techniczne przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w tym zakresie z przepisami odnoszącymi się do procedury planistycznej wynikającej z ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowej.
10	art. 37eb ust. 2	<p>w art. 37eb ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. W przypadku gdy do wniosku, o którym mowa w art. 37ea ust. 1, nie dołączono projektu zintegrowanego planu inwestycyjnego albo nie spełnia on wymagań określonych w art. 15 ust. 1–3, art. 16 ust. 1 oraz przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 2 lub nie zawiera załącznika, o którym mowa w art. 67a ust. 5, a w przypadku zintegrowanego planu inwestycyjnego obejmującego elektrownię wiatrową, o której mowa w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, nie spełnia on wymagań określonych w art. 7 ust. 1 tejże ustawy, wójt, burmistrz</p>	Analogiczne uzasadnienie jak w pkt 8 niniejszej tabeli

		albo prezydent miasta wzywa do dołączenia projektu zintegrowanego planu inwestycyjnego spełniającego te wymagania, wskazując termin nie dłuższy niż 14 dni, pouczając jednocześnie, że niedołączenie tego projektu spełniającego te wymagania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.”;	
11	art. 37ec	<p>w art. 37ec dodaje się ustępy 7 – 9 w brzmieniu:</p> <p>„7. W przypadku gdy zintegrowany plan inwestycyjny dotyczy wyłącznie lokalizacji elektrowni wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych lub inwestycji uzupełniającej służącej obsłudze elektrowni wiatrowych, jeżeli rada gminy wyraziła zgodę na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego, wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy, w której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa:</p> <p>1) w terminie 60 dni od wyrażenia przez radę gminy zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego, organizuje co najmniej jedno spotkanie otwarte w formie spotkania bezpośredniego, które będzie także prowadzone za pomocą środków porozumiewania się na odległość, umożliwiających zabieranie głosu, zadawanie pytań i składanie uwag przez jednoczesną transmisję obrazu i dźwięku oraz zadawanie pytań i składanie uwag w formie zapisu tekstowego;</p> <p>2) ogłasza w sposób określony w art. 8h ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy czym publikacja w prasie musi swoim zasięgiem obejmować obszar gmin pobliskich, o rozpoczęciu konsultacji społecznych projektu planu</p>	Analogiczne uzasadnienie jak w pkt 8 niniejszej tabeli

	<p>miejscowego, na podstawie którego ma być lokalizowana elektrownia wiatrowa, co najmniej 14 dni przed dniem rozpoczęcia konsultacji społecznych i prowadzi te konsultacje przez okres co najmniej 60 dni, jednak nie dłuższy niż 90 dni, z wykorzystaniem form, o których mowa w art. 8i ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, i organizuje co najmniej jedno spotkanie otwarte w formie spotkania bezpośredniego, które będzie także prowadzone za pomocą środków porozumiewania się na odległość, umożliwiających zabieranie głosu, zadawanie pytań i składanie uwag przez jednoczesną transmisję obrazu i dźwięku oraz zadawanie pytań i składanie uwag w formie zapisu tekstowego;</p> <p>3) przekazuje wójtom, burmistrzom albo prezydentom miast gmin pobliskich w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych informację o ogłoszeniu, o którym mowa w pkt 2, w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia, oraz informacje o terminach spotkań otwartych, o których mowa w pkt 1 i 2, niezwłocznie po ustaleniu tych terminów.</p> <p>8. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy pobliskiej w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych ogłasza informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, w sposób i w terminie określonych w art. 6c ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.</p>	
--	---	--

	<p>9. W przypadku gdy zintegrowany plan inwestycyjny dotyczy lokalizacji elektrowni wiatrowych w rozumieniu ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych:</p> <p>1) w spotkaniach otwartych, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, biorą udział:</p> <p>a) wójt, burmistrz albo prezydent miasta, jego zastępca lub sekretarz gminy;</p> <p>b) przedstawiciel gminnej komisji urbanistyczno-architektonicznej - jeżeli została powołana;</p> <p>c) przedstawiciel inwestora planującego inwestycję polegającą na budowie lub przebudowie elektrowni wiatrowej - jeżeli występuje;</p> <p>2) art. 6a, 6b, 6c, 6d ust. 1, ust. 2, ust. 4, ust. 5 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych stosuje się odpowiednio,</p> <p>3) art. 6d ust. 3, art. 6e, art. 6f ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie stosuje się;</p> <p>4) ust. 6 nie stosuje się.”.</p> <p>Przepis przejściowy:</p> <p>„1. Do procedur dotyczących uchwalenia zintegrowanych planów inwestycyjnych, o których mowa w art. 37ea ustawy zmienianej w art. [...], w zakresie elektrowni wiatrowych, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym.”.</p>	
--	---	--

Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1688)

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. a	<p>w art. 67 ust. 3 pkt 2 lit. nadaje się brzmienie:</p> <p><i>Proponowane brzmienie: w zakresie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z instalacji odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub magazynów energii w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne oraz ich stref ochronnych, których nie stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, lub</i></p>	<p>Przy obecnym brzmieniu (rozumianym literalnie, przy czym prymat wykładni literalnej jest w tym przypadku bardzo prawdopodobny, z uwagi na nadzwyczajność trybu przewidzianego tym przepisem) za dopuszczalne należałoby uznać zlokalizowanie „z wykorzystaniem” tego przepisu elektrowni wiatrowej lub fotowoltaicznej, ale już nie takiej, która jest połączona z magazynem energii, jak również samego magazynu (te ciężko uznać za urządzenia „wytwarzające”), czy też instalacji OZE w postaci biogazowni (ponieważ ta jest „obiektem”, a nie „urządzeniem”). Takie rozwiązanie wydaje się niecelowe, a może nawet niezgodne z rzeczywistą intencją ustawodawcy (przynajmniej w zakresie instalacji połączonych z magazynami, czy też samych magazynów).</p>
2.	art. 51	<p>zmiana w zakresie art. 51 poprzez zastąpienie wyrazów „31 grudnia 2025 r.” wyrazami „31 grudnia 2027 r.”.</p> <p>[art. 51]</p> <p><i>Do dnia 31 grudnia 2025 r. 31 grudnia 2027 r. ustalenia planu ogólnego gminy określa się, uwzględniając politykę przestrzenną gminy określoną w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego, o ile gmina dysponuje strategią rozwoju gminy lub strategią rozwoju ponadlokalnego, których opracowanie zostało wszczęte od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</i></p>	<p>Zmiana zmierza do wydłużenia tzw. okresu przejściowego w reformie planowania i zagospodarowania przestrzennego. Termin wprowadzony w ramach reformy systemu planowania przestrzennego z dużym prawdopodobieństwem nie zostanie dotrzymany przez znaczną część gmin, co stanowić będzie istotną barierę w lokalizowaniu nowych instalacji OZE.</p>

3.	art. 65 ust. 1	<p>zmiana w zakresie art. 51 oraz art. 65 ust. 1 ww. ustawy, poprzez zastąpienie wyrazów „31 grudnia 2025 r.” wyrazami „31 grudnia 2027 r.”.</p> <p>[art. 65 ust. 1]</p> <p><i>Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zachowują moc do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2025 r. 31 grudnia 2027 r., i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe</i></p>	Uzasadnienie jak wyżej
----	----------------	--	------------------------

Ustawa – Prawo wodne

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 261 ust. 2	<p>art. 261 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Umowę użytkowania zawiera się w formie pisemnej w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku, a do jej zawarcia ze strony Skarbu Państwa są upoważnione odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1”;</p>	<p>Proponuje się wprowadzenie terminu, w którym dokonuje się zawarcia umowy użytkowania od czasu złożenia wniosku.</p>
2.	art. 265	<p>w art. 265 dodaje się po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, okres dzierżawy nieruchomości na cele prowadzenia przedsięwzięć związanych z energetyką wodną jest</p>	<p>Poprawka wprowadza do PW zasadę, że uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie elektrowni wodnej i korzystanie z wód do celów hydroenergetycznych zobowiązuje Wody Polskie do podpisania z podmiotem dysponującym takim pozwoleniem umowy na użytkowanie piętrzenia. Proponowane jest także uzupełnienie przepisów PW o delegację ustawową do wydania rozporządzenia</p>

		<p>równy okresowi na jaki wydano pozwolenie wodnoprawne.”;</p> <p>w art. 265 po ust. 16 dodaje się ust. 17 - 19 w brzmieniu:</p> <p>„17. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rocznych za oddanie w dzierżawę nieruchomości niebędących mieniem, o którym mowa w art. 261 ust. 1, których oddanie w dzierżawę nastąpiło w drodze bezprzetargowej, na cele prowadzenia przedsięwzięć związanych z energetyką wodną.</p> <p>18. W przypadku poniesienia przez podmiot biorący w dzierżawę, o której mowa w ust. 17, nakładów inwestycyjnych związanych z poprawą stanu technicznego oddawanej w dzierżawę nieruchomości, zwalnia się ten podmiot z opłat za oddanie w dzierżawę do czasu zwrotu tych nakładów inwestycyjnych.</p> <p>19. Umowa dzierżawy nieruchomości niebędących mieniem, o którym mowa w art. 261 ust. 1 zawierana jest w terminie 30 dni do daty złożenia wniosku.”</p>	<p>określającego stawki opłat za użytkowanie piętrzeń udostępnianych bezprzetargowo, a także wprowadzenie terminu na zawarcie odpowiednio umów na użytkowanie gruntów pokrytych wodami jak również umów dzierżawy urządzeń i nieruchomości niebędących gruntami pod wodami płynącymi. Zmiana umożliwi zwiększenie wykorzystania potencjału hydroenergetycznego kraju poprzez zagospodarowanie lub odbudowę istniejących piętrzeń będących własnością SP na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej, co przyczyni się do zrealizowania celów wskazanych w strategicznych dokumentach Państwa. Liczba piętrzeń potencjalnie nadających się do wykorzystania na cele małych elektrowni wodnych (MEW) wynosi około 8 tys.</p>
3.	art. 400	<p>W ustawie Prawo wodne w art. 400 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) art. 400 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Pozwolenie wodnoprawne wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego, w drodze decyzji na czas określony, nie dłuższy niż 30 lat, liczony od dnia, w</p>	<p>Proponuje się doprecyzowanie terminów obowiązujących PGW Wody Polskie w przypadku procedury udzielania pozwolenia wodnoprawnego i wprowadzenie określonych sankcji za brak przestrzegania terminów. Ponadto proponuje się, aby w przypadku korzystania z wód do celów energetyki wodnej pozwolenie wodnoprawne udzielane było na 50, a nie na 30 lat. Skutkiem zmiany będzie przyspieszenie rozpatrywania wniosków i</p>

		<p>którym decyzja stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust.1a.”</p> <p>2) W art. 400 po ust.1 dodaje się ustępy 1a - 1d w brzmieniu:</p> <p>„1a) Pozwolenie wodnoprawne na korzystanie z wód dla celów energetyki wodnej wydaje się na okres nie dłuższy niż 50 lat w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego”.</p> <p>„1b) W przypadku niewydania przez właściwy organ decyzji w sprawie pozwolenia wodnoprawnego w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa”.</p> <p>„1c) Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1b W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”</p> <p>„1d) Do terminu, o którym mowa w ust. 1b), nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu”.</p>	<p>wydawania decyzji niezbędnych z punktu widzenia realizacji inwestycji w zakresie hydroenergetyki.</p> <p>Należy wskazać, iż okres eksploatacji elektrowni wodnej jest znacznie dłuższy niż obecnie przewidują to przepisy ustawy PW. Szacowany przeciętny okres eksploatacji małych elektrowni wodnych (MEW) wynosi 60-70 lat, podczas gdy prawo wodne nie przewiduje udzielenia pozwolenia wodnoprawnego na cały okres jej eksploatacji. Powoduje to niepewność. Co prawda zaproponowany okres 50 lat nie obejmuje całego okresu eksploatacji, lecz stanowi znaczne wydłużenie okresu obowiązywania decyzji administracyjnej co zwiększy poczucie stabilności co do okresu możliwości eksploatacji i MEW.</p>
4.	Art. 414 ust. 1	Art. 414 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:	Proponuje się dodanie zapisu, aby w przypadku, gdy zakład nie rozpoczął wykonywania urządzeń w ciągu 3 lat

		<p>„3. Zakład nie rozpoczął wykonywania urządzeń wodnych w terminie 3 lat od dnia, w którym pozwolenie wodnoprawne na wykonanie tych urządzeń stało się ostateczne, chyba że zakład w terminie ważności pozwolenia na wykonanie urządzeń wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę lub dokonał zgłoszenia w trybie art. 29 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane, jeżeli uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę nie jest wymagane przepisami prawa”;</p> <p>w art. 414 po ust.3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 okres obowiązywania poprzednich pozwoleń wydłuża się z mocy prawa na okres do dnia rozpatrzenia wniosku o wydanie nowych pozwoleń.</p>	<p>od uprawomocnienia się pozwolenia wodnoprawnego pozwolenie to nie wygasło, jeśli zakład w terminie ważności pozwolenia wodnoprawnego wystąpił o pozwolenie na budowę lub dokonał zgłoszenia budowlanego. Ponadto proponuje się wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym w przypadku, gdy wniosek podmiotu o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego związanego z korzystaniem z wód na cele hydroenergetyczne nie zostanie rozpatrzony w terminie, a podmiot dysponował wcześniej pozwoleniem wodnoprawnym, okres obowiązywania poprzedniego pozwolenia wodnoprawnego wydłużał się do czasu rozpatrzenia złożonego wniosku.</p> <p>Skutkiem zmiany będzie odblokowanie ważności licznych pozwoleń wodnoprawnych i zniesienie sankcji wobec właścicieli elektrowni wodnych, których wnioski nie zostały rozpatrzone w terminie.</p>
--	--	--	--

Ustawa – Prawo budowlane

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 29 ust. 1	<p>w art. 29 ust. 1 po pkt 33 dodaje się pkt 34 w brzmieniu:</p> <p>„34) instalacji odnawialnych źródeł energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej w rozumieniu ustawy z dnia 20</p>	<p>Proponuje się rozszerzenie katalogu przedsięwzięć niewymagających pozwolenia na budowę, natomiast wymagających zgłoszenia, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy – Prawo budowlane o małe elektrownie wodne (MEW) o mocy nie przekraczającej 50 kW (mikroinstalacje). Konieczność inicjowania postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę dla MEW do 50 kW</p>

		<p>lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r., poz. 610, 1093 i 1873)”.</p>	<p>jest nieproporcjonalne do skali przedsięwzięcia, zarówno w zakresie jego czasochłonności, skomplikowania robót budowlanych, jak i faktycznej powierzchni terenu, jaka ulega przekształceniu, na skutek tego przedsięwzięcia. Budowa MEW do 50 kW jest podobna do katalogu robót budowlanych określonych w art. 29 ust. 1 Prawa budowlanego. Skutkiem zmiany będzie przyspieszenie rozpatrywania wniosków i wydawania decyzji niezbędnych z punktu widzenia realizacji inwestycji w zakresie małej hydroenergetyki.</p>
2.	art. 35 ust. 6 ust. 2 oraz 6b	<p>art. 35 ust. 6 oraz 6b</p> <p>1) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy</p> <p>„lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. 1597)”.</p> <p>2) w art. 35 ust. 6b dodaje się wyrazy</p> <p>„oraz w przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. 1597)”</p>	<p>W konsekwencji ułatwień pozwalających na budowę biogazowni na terenach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie wymieniających wprost tego rodzaju inwestycji, należy poza samym dopuszczeniem ich realizacji uelastyczyć charakterystyczne parametry zabudowy, które zostały ustalone pierwotnie dla innego rodzaju inwestycji, np. budynków inwentarskich.</p>

3.	art. 35 ust. 6	<p>w art. 35 ust. 6 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) w zakresie realizacji inwestycji dotyczących małych instalacji w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz.1378 t.j.) w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji.”</p>	<p>W celu przyspieszenia procedury pozyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę niezbędnych do realizacji małych instalacji OZE (do 1 MW) proponujemy skrócenie czasu wydawania decyzji dla tych instalacji do 30 dni.</p>
4.	art. 38 ust. 1	<p>Art. 38. 1. Decyzję o pozwoleniu na budowę lub kopię zgłoszenia budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1–4, lub kopię zgłoszenia przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1 lit. a, oraz instalowania, o którym mowa w art. 29 ust. 3 pkt 3 lit. d, wraz z adnotacją o niewniesieniu sprzeciwu organ administracji architektoniczno-budowlanej przesyła niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi, prezydentowi miasta albo organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23, art. 26 i art. 27 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a w przypadku decyzji o pozwoleniu na budowę dla instalacji wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego również przedsiębiorstwu energetycznemu zajmujące się</p>	<p>Celem proponowanych zmian jest ułatwienie uzyskania Warunków przyłączenia dla instalacji biogazowni rolniczych, które w przeciwieństwie do systemów fotowoltaicznych oraz turbin wiatrowych pracują w trybie ciągłym lub w trybie indywidualnego harmonogramu niezależnie od panujących warunków pogodowych. Proponuje się, aby w przypadku pojawienia się wolnych mocy przyłączeniowych, mogły one zostać rozdysponowane według kolejności wniosków jednak z zachowaniem rezerwacji dla instalacji biogazowni, która otrzymała Pozwolenie na budowę (Starostwa Powiatowe podczas wydawania Pozwolenia na budowę informowałyby lokalnego OSD oraz Prezesa URE o tym fakcie). Dla zapewnienia sprawiedliwego rozdziału wolnych mocy, po osiągnięciu limitu 500 MW instalacje biogazowe utraciłyby możliwość korzystania z „rezerwacji mocy”.</p> <p>Niniejsza propozycja jest zgodna z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę</p>

	przesyłaniem lub dystrybucją energii na danym obszarze oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.	2012/27/UE, Art. 8 ust. 2, zwłaszcza w literach a, c, g oraz k.
--	--	---

Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	Zmiana w zakresie art. 1 pkt 3 – wprowadzającego do ustawy - Prawo Energetyczne art. 3a (wejście w życie 24.08.2024 r.)	<p>Propozycja usunięcia art. 1 pkt 3):</p> <p>„3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 3a. 1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje, powiadomienia, jest wymieniana w postaci papierowej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.</p> <p>2. Odbiorca, o którym mowa w ust. 1, może wyrazić zgodę na przekazywanie korespondencji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”</p>	<p>Proponowana poprawka pozwala na wycofanie obowiązku wysyłki przez przedsiębiorstwa energetyczne wszelkiej korespondencji albo w formie papierowej albo podpisanej podpisem elektronicznym. Obowiązek podpisywania podpisem kwalifikowanym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym każdej informacji mailowej wysyłanej pomiędzy podmiotami profesjonalnymi jest uciążliwy i ogranicza możliwość szybkiej wymiany informacji. Przepis ten niejednokrotnie będzie stał w sprzeczności z dotychczas zawartymi umowami, gdzie jako forma kontaktu może być wskazana np. dedykowana platforma.</p> <p>Zgodnie z uzasadnieniem do ustawy, celem tego przepisu miało być zapewnienie „skuteczności prawnej oświadczeń składanych w ramach realizowanych procesów rynku energii”. Jednakże kwestie zapewnienie skuteczności oświadczeń woli regulują już przepisy Kodeksu Cywilnego oraz umowy łączące podmioty. Ponadto, przepis ten nie wskazuje, jaki status będzie miała korespondencja wysłana w sposób inny niż wskazany w przepisie.</p>

			Przepis ten wprowadza nie tylko utrudnienie w codziennej komunikacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi i ich kontrahentami, ale także tworzy wątpliwości co do skuteczności doręczenia korespondencji, nawet jeśli jej doręczenie będzie zgodne z postanowieniami umów łączących różnych uczestników rynku energii. Skutkiem wstrzymania wprowadzenia tego przepisu będzie zachowanie łatwości komunikacji pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a innymi podmiotami na rynku elektroenergetycznym.
--	--	--	---

Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 3	art. 3 otrzymuje następujące brzmienie: Lokalizacja elektrowni wiatrowej następuje wyłącznie na podstawie planu miejscowego, w tym zintegrowanego planu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 37ea ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	Zmiana ma usunąć wątpliwości powstałe po reformie planowania i zagospodarowania przestrzennego, wprowadzającej m.in. instytucję zintegrowanych planów inwestycyjnych, dotyczące właśnie możliwości zastosowania ZPI przy lokalizowaniu inwestycji w elektrownie wiatrowe. Autor posługuje się sformułowaniem „w tym”, gdyż zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ZPI stanowi szczególną formę MPZP (art. 37ea ust. 3 tej ustawy).
2.	Art. 6c	Zmiana polegająca na uchyleniu art.6c Art. 6c. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy pobliskiej ogłasza w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o których mowa w art. 6b, w sposób	Zgodnie z obowiązującymi regulacjami uchwalenie MPZP odbywa się w konsultacji z gminą pobliską . Równocześnie Wójt gminy pobliskiej na mocy ww. ustawy jest zobowiązany do ogłoszenia o podjęciu uchwały o

		<p>określony w art. 8h ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, na podstawie którego ma być lokalizowana elektrownia wiatrowa, w gminie, o której mowa w art. 6a, wskazując na ogłoszone w tej gminie sposoby, miejsce i termin składania wniosków do projektu tego planu.</p>	<p>przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, na podstawie którego ma być lokalizowana elektrownia wiatrowa</p> <p>Ogłoszenie następuję poprzez</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przez publikację w prasie 2) przez wywieszenie w widocznym miejscu na terenie objętym sporządzanym aktem planowania przestrzennego lub w siedzibie obsługującego go urzędu; 3) przez udostępnienie informacji na stronie internetowej obsługującego go urzędu, o ile taką posiada, oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu; 4) w sposób zwyczajowo przyjęty w danej gminie. <p>Zwrócenia uwagi wymaga, że władze gmin pobliskich nie są zainteresowani zrealizowaniem obowiązków ustawowych, a inwestorzy pozostają bezsilni. Niesie to negatywne konsekwencje dla inwestora, gdyż zgodnie z art. 28. Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu <i>naruszenie zasad sporządzania planu ogólnego lub planu miejscowego, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.</i></p> <p>Dodatkowo należy pokreślić że jeśli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanie organowi, który wydał decyzję/ lub decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione – następuje wznowienie postępowania (w trybie KPA). Brzmienie przepisów jest wysoce niekorzystne dla inwestorów, gdyż,</p>
--	--	---	---

			z przyczyn niezależnych od nich może dość do upadku realizacji całej inwestycji.
3.	Art. 6e	<p>Po art. 6e dodaje się art. 6e¹ w brzmieniu:</p> <p>Art. 6e¹. Niewykonanie lub nieprawidłowe wykonanie przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta gminy pobliskiej czynności, o których mowa w art. 6c, 6d ust. 2 lub 6e ust. 2 nie wstrzymuje procedowania planu miejscowego, na podstawie którego ma być lokalizowana elektrownia wiatrowa, ani nie wpływa na ważność tego planu, jeżeli wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy, w której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa prawidłowo wykonał związane z nimi czynności, o których mowa odpowiednio w art. 6b, 6d ust. 1 lub 6e ust. 1 pkt 4 oraz upłynęły terminy zastrzeżone dla czynności gminy pobliskiej.</p>	<p>Zmiana ma na celu usunięcie ryzyka, że ewentualny brak współpracy gminy pobliskiej (w rozumieniu ww. ustawy) z gminą, w której procedowany jest plan miejscowy dot. lokalizacji elektrowni wiatrowych, zostanie uznany za wpływający na tok tej procedury i pociągający za sobą jej wadliwość. W głównej mierze dotyczy to dokonania ogłoszenia o przystąpieniu do sporządzenia planu przez gminę pobliską - na jej terenie (lecz dotyczącego gminy, w której plan jest procedowany). Problem taki rzeczywiście pojawia się w praktyce. Jego konsekwencje nie zostały przy tym przewidziane w ww. ustawie, ani nie ma obecnie możliwości ich ustalenia poprzez odwołanie się do orzecznictwa sądowego. Może się to zatem okazać problematyczne dla procedur aktualnie się toczących, stąd potrzeba interwencji ustawodawcy. Alternatywnie, należy postulować wprowadzenie przepisów przewidujących możliwość swego rodzaju zastępczego wykonania obowiązków gminy pobliskiej przez gminę, w której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa.</p>

Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553)

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 1 pkt 10 w zakresie art. 6g ust. 1 – 9	<p>art. 6g ust. 1 – 9 otrzymują brzmienie:</p> <p>„Art. 6g. 1. Inwestor realizujący inwestycję polegającą na budowie elektrowni wiatrowej przeznaczoną co najmniej 10% mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej stanowiącej przedmiot tej inwestycji do objęcia przez mieszkańców gminy, na terenie której jest zlokalizowana elektrownia wiatrowa, mieszkańców gminy pobliskiej mieszkańców gminy sąsiedniej, członków klastrów energii w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, członków spółdzielni energetycznych w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, których obszar działania obejmuje powyższe gminy, członków lub wspólników obywatelskich społeczności energetycznych w rozumieniu art. 3 pkt 13f ustawy - Prawo energetyczne, których siedziba zlokalizowana jest na terenie powyższych gmin, na okres, o którym mowa w ust. 9, w celu uzyskania przez te podmioty statusu prosumenta wirtualnego energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27b ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanego dalej „prosumentem wirtualnym”. Do podmiotu, który uzyskał status prosumenta wirtualnego na podstawie</p>	<p>UZASADNIENIE Zmiana ma na celu modyfikację przepisów dotyczących możliwości skorzystania ze statusu prosumenta wirtualnego. Proponowane brzmienie przepisu powoduje, że krąg podmiotów, które mogą skorzystać z takiej możliwości obejmuje także – poza wskazanymi w ustawie dotychczas mieszkańcami gminy, w której zlokalizowana jest elektrownia wiatrowa – mieszkańców gminy pobliskiej, a także członków klastra, członków spółdzielni energetycznych oraz członków (wspólników) obywatelskich społeczności energetycznych, których obszar działania obejmuje wskazane powyżej gminy. Przepis ten ma na celu umożliwienie szerszej grupie podmiotów skorzystanie z mocy elektrowni wiatrowej. Zmiana w zakresie ustawy o odnawialnych źródłach energii jest koniecznym doprecyzowaniem brzmienia ustawy o odnawialnych źródłach energii ze względu na brzmienie art. 6g ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.</p>

	<p>art. 6g niniejszej ustawy, nie stosuje się art. 4a ust. 7 pkt 3 i 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii.</p> <p>2. W terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na budowę elektrowni wiatrowej stała się ostateczna, inwestor informuje wójta, burmistrza albo prezydenta miasta gminy, na terenie której jest zlokalizowana ta elektrownia wiatrowa, wójta, burmistrza albo prezydenta miasta gminy pobliskiej, oraz wójta, burmistrza albo prezydenta miasta gminy sąsiedniej, o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę;2) maksymalnym poziomie mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej możliwym do objęcia przez mieszkańców gminy w celu określonym w ust. 1, wyrażonym w kW;3) prognozowanej rocznej ilości energii elektrycznej wytwarzanej przez elektrownię wiatrową, wyrażonej w kWh na kW;4) koszcie budowy elektrowni wiatrowej, wyrażonym w zł na kW, nie wyższym niż maksymalny koszt budowy obliczony zgodnie z ust. 12. <p>3. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy, na terenie której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa, wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy pobliskiej oraz wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy sąsiedniej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 2, ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie w</p>	
--	--	--

	<p>Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu gminy lub miasta, na stronie podmiotowej urzędu gminy lub miasta, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, informację o możliwości objęcia udziału w mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej, określając formę, miejsce i termin składania zgłoszeń objęcia udziału w mocy zainstalowanej. Miejsce składania zgłoszeń wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy pobliskiej oraz wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy sąsiedniej określa po uzgodnieniu z wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta gminy, na terenie której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa, wskazując tożsame miejsce. Termin składania zgłoszeń objęcia udziału w mocy zainstalowanej nie może być krótszy niż 30 dni i dłuższy niż 120 dni od dnia wydania obwieszczenia.</p> <p>4. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera również informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4.</p> <p>5. Podmiot wskazany w ust. 1 może zgłosić chęć objęcia udziału w mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej nie większego niż 2 kW na każdy własny punkt poboru energii w rozumieniu art. 3 pkt 67 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.</p> <p>6. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta gminy, na terenie której jest zlokalizowana elektrownia wiatrowa, w terminie 60 dni od dnia następującego po upływie terminu składania zgłoszeń, o których mowa w ust. 3, przekazuje inwestorowi listę podmiotów zainteresowanych zawarciem umowy z inwestorem wraz</p>	
--	---	--

	<p>z szacowanym zapotrzebowaniem na moc zainstalowaną, adresami oraz informacjami o punktach poboru energii, po uprzedniej weryfikacji danych potwierdzających adres zamieszkania.</p> <p>7. W przypadku gdy moc zainstalowana przeznaczona przez inwestora do objęcia przez podmioty wskazane w ust. 1 jest niższa niż łączne zapotrzebowanie na moc zainstalowaną zadeklarowane przez podmioty zainteresowane zawarciem umowy z inwestorem w zgłoszeniach, o których mowa w ust. 3, udział w mocy zainstalowanej wskazany w tych zgłoszeniach jest zmniejszany proporcjonalnie dla każdego zgłoszonego punktu poboru energii, przy czym pierwszeństwo w objęciu mocy mają mieszkańcy gminy, na terenie której jest zlokalizowana elektrownia wiatrowa, następnie mieszkańcy gminy pobliskiej, a następnie mieszkańcy gminy sąsiedniej.</p> <p>8. W terminie 90 dni od dnia otrzymania listy, o której mowa w ust. 6, inwestor zawiera z każdym z podmiotów, o których mowa w ust. 5, umowę, której przedmiotem jest objęcie przez tych mieszkańców udziałów w mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej. Do inwestora nie stosuje się art. 4a ust. 4 i 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii.”</p> <p>9. Podmiot, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 8, i pokrył koszt objęcia udziału w mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej, uzyskuje status prosumenta wirtualnego na okres kolejnych 15 lat od dnia wytworzenia w elektrowni wiatrowej po raz pierwszy</p>	
--	--	--

		<p>energii elektrycznej i jej wprowadzenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.</p> <p>W związku z powyższą zmianą proponuję zmianę poniższą:</p> <p><u>W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1436 z późn. zm.) art. 4a ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„1) dysponowania tytułem prawnym do instalacji odnawialnego źródła energii, za który uważa się także umowę, o której mowa w art. 4a ust. 1, oraz umowę, o której mowa w art. 6g ust. 8 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych;”</p>	
2.	Art. 9	<p>art. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lub ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej, we wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę elektrowni wiatrowej inwestor wskazuje na spełnienie wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 500 metrów od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej, dołączając do tego wniosku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie projektowanej wysokości elektrowni wiatrowej oraz średnicy wirnika wraz z łopatom; 2) kopię mapy ewidencyjnej obejmującej nieruchomości położone w stosunku do elektrowni wiatrowej w odległości równej i mniejszej niż 500 metrów; 	<p>Celem poprawki jest dostosowanie dotychczasowego przepisu przejściowego umożliwiającego wykorzystanie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do zmienionych zasad lokalizowania elektrowni wiatrowych (minimalna odległość 500 metrów zamiast 700 metrów) oraz doprecyzowanie, że możliwe jest także wykorzystanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które obejmowały obszary niekiedy mniejsze niż równe minimalnej odległości).</p>

		<p>3) wskazanie aktualnego sposobu zagospodarowania, w tym zabudowy, nieruchomości położonych w stosunku do elektrowni wiatrowej w odległości równej i mniejszej niż 500 metrów;</p> <p>4) wypis i wyrys z planu miejscowego obejmującego nieruchomości położone w stosunku do elektrowni wiatrowej w odległości równej i mniejszej niż 500 metrów, o ile plan miejscowy obowiązuje dla takiego terenu.</p> <p>2. Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lub ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej:</p> <p>1) nie stosuje się wymogów określenia odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz wymogów, o których mowa w art. 4c ustawy zmienianej w art. 1, oraz wymogów, o których mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1;</p> <p>2) organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli inwestycja w zakresie elektrowni wiatrowej nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 500 metrów od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej.</p>	
--	--	---	--

3.	Art. 12	<p>W art. 12 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. W przypadku budowy budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej na podstawie ust. 1, organ administracji architektoniczno-budowniczej wnosi sprzeciw od zgłoszenia w drodze decyzji lub odmawia wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla takiego budynku, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzonej dla elektrowni wiatrowej, dla której decyzja o pozwoleniu na budowę stała się ostateczna przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wynika, że nie zostaną dotrzymane dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku na obszarze objętym wnioskiem.”</p>	<p>Wprowadzony ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw przepis art. 12 wyłączył konieczność zastosowania kryterium odległościowego, określonego w art. 4 ust. 4 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowej, przy lokalizowaniu budynków mieszkalnych albo o funkcji mieszanej od elektrowni wiatrowych, dla której uzyskano prawomocną decyzję o pozwoleniu na budowę przed 23 kwietnia 2023 r. Przedmiotowy przepis nie określał jakie elementy będą weryfikowane przez organ architektoniczno-budowlany przy przyjmowaniu zgłoszenia lub wydawaniu decyzji o pozwoleniu na budowę budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej. Zaproponowana zmiana w sposób jednoznaczny wskazuje, że organ ten będzie zobowiązany uwzględnić wyniki oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzonej dla danej elektrowni wiatrowej.</p>
----	---------	--	---

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	Dodanie art. 708 ¹	<p>Po art. 708 dodaje się art. 708¹ w brzmieniu:</p> <p><i>„Przepisy działu niniejszego stosuje się odpowiednio do stosunku obligacyjnego, którego celem jest przygotowanie, budowa i eksploatacja instalacji</i></p>	<p>Obecnie obowiązujące regulacje prawne nie są dostosowane do inwestycji OZE, co powoduje wątpliwości interpretacyjne po stronie inwestorów pod jaki stosunek prawny należy zakwalifikować zobowiązanie właściciela nieruchomości do jej oddania inwestorowi celem przygotowania, budowy i eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii w zamian za umówiony</p>

		<p><i>odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii”.</i></p>	<p>czynsz. Kwesta kwalifikacji prawnej tego rodzaju umowy była przedmiotem orzeczenia Sądu Najwyższego, które to orzeczenie zamiast doprowadzić do wyjaśnienia regulacji, stworzyło jeszcze większe wątpliwości interpretacyjne. SN przyjął bowiem, że uzyskiwanie przez uprawnionego dochodów ze sprzedaży energii elektrycznej otrzymywanej przez przetworzenie energii wiatrowej za pomocą turbin wiatrowych posadowionych na gruncie oddanym mu – na podstawie stosunku obligacyjnego – do korzystania w celu eksploatacji tych urządzeń nie jest pobieraniem pożytków z rzeczy w rozumieniu art. 693 § 1 k.c, a umowa dająca stronie uprawnienie do uzyskiwania dochodów ze sprzedaży energii elektrycznej otrzymywanej przez przetworzenie energii wiatrowej za pomocą turbin wiatrowych w zamian za okresowe świadczenie pieniężne określane jako procent od wartości sprzedanej energii elektrycznej jest umową nienazwaną, do której, w zakresie nią nieobjętym, mogą mieć odpowiednie zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego o dzierżawie (Wyrok SN z 5.10.2012 r., IV CSK 244/12, OSNC 2013, nr 5, poz. 64.)</p> <p>Tym samym po stronie wytwórców energii elektrycznej pojawia się wątpliwość jak należy zakwalifikować tego rodzaju umowę, a proponowana zmiana pozwoliłaby na jej jasną kwalifikację.</p>
2.	art. 695	<p>W art. 695 po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:</p> <p><i>„§ 2 Przepisu § 1 nie stosuje się do instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii”.</i></p>	<p>Zmiana ma na celu dostosowanie przepisów obowiązującego prawa do sytuacji na rynku OZE, w szczególności do okresu eksploatacji siłowni wiatrowych oraz okresu finansowania inwestycji OZE. Przedmiotowa zmiana jest kluczowa dla wytwórców OZE, gdyż obecnie obowiązujące przepisy tworzą po stronie inwestorów</p>

			<p>ryzyko wypowiedzenia umowy po okresie 30 lat licząc od dnia zawarcia umowy dzierżawy. Pokreślenia wymaga, że inwestycja OZE jest inwestycją długoterminową, a jej początkowa faza przygotowawcza wraz z budową, okresem eksploatacji w wielu przypadkach przekracza okres 30 lat.</p> <p>Co ważne, posadowienie na nieruchomości źródła OZE wymaga: zmiany bądź uchwalenia planu miejscowego, uzyskania warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, uzyskania szeregu decyzji administracyjnych, w tym w szczególności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia.</p> <p>Ze względu na niepewność prawa w Polsce, ciągłe zmiany przepisów, inwestorzy wielokrotnie byli zmuszeni do przerwania decyzji inwestycyjnych, a poprzednio zawarte umowy dzierżawy były aneksowane. Tego rodzaju zmiany w wielu przypadkach doprowadzały do wydłużenia okresu przygotowawczego inwestycji, a tym do skrócenia okresu eksploatacji instalacji OZE.</p>
3.	Dodanie art. 286 ¹	<p>Po art. 286 dodaje się art. 286¹ w brzmieniu:</p> <p><i>„Na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza zrealizować na gruncie inwestycję polegającą na budowie i eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii można ustanowić służebność gruntową bez względu na to, czy przedsiębiorca ten jest właścicielem gruntu.”</i></p>	<p>Zmiana ma na celu dostosowanie przepisów obowiązującego prawa do sytuacji do rynku OZE, w szczególności do konieczności doprowadzenia dróg do źródeł OZE. Obecne przepisy pozwalają na ustanowienie służebności drogowej tylko na rzecz właściciela nieruchomości, co stwarza znaczne utrudnienia w realizacji inwestycji. Najbardziej odpowiednim stosunkiem prawnym jest umowa służebności, jednak obecne brzmienie przepisów nie pozwala na jej zawarcie, a celem zabezpieczenia gruntu zawierane są umowy najmu, jednak w przypadku zawarcie ich z osobą</p>

			fizyczną, istnieje ryzyko ich wypowiedzenia po okresie 10 lat (zgodnie z art. 661 § 1 w związku z art. 673 § 1 i § 3). To w zestawieniu z okresem eksploatacji siłowni wiatrowych nie zabezpiecza w sposób należyty inwestycji po stronie inwestora, utrudniając także uzyskanie finansowania źródła OZE.
--	--	--	---

Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 16 ust. 2	W art. 16 ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu: <i>„7) roszczenie o zawarcie umowy przyrzeczonej związanej z korzystaniem z nieruchomości”</i>	Zmiana ma na celu zapewnienie pewności obrotu prawnego. Obecnie obowiązujące przepisy nie pozwalają na wpisywanie do księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości roszczeń o zawarcie umowy przyrzeczonej umowy dzierżawy, tymczasem ujawnienie w księdze wieczystej praw i obowiązków wynikających z tego rodzaju umowy zmierza do ochrony prawa obligacyjnego i wpływa na bezpieczeństwo rozporządzenia nieruchomością. Wpis roszczenia w księdze wieczystej zabezpiecza także inwestora przed potencjalnymi działaniami nieuczciwej konkurencji (które mają miejsce na runku), polegającymi na próbie zawarcia umowy obejmującej tę samą nieruchomość (prawo ujawnione w KW ma bowiem pierwszeństwo przed prawem nieujawnionym – art. 17 UKWiH). Dodatkowo jest to istotne w przypadku zmiany struktury właścicielskiej gruntu bowiem w przypadku sprzedaży nieruchomości, każdorazowy nabywca zna jej stan prawny, usankcjonowany poprzez wpis w księdze wieczystej, który

			daje gwarancję także inwestorowi, że jego inwestycja jest w sposób należyty zabezpieczona.
--	--	--	--

Ustawa z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 2b ust. 4 pkt 1	<p>W art. 2b ust. 4 pkt 1 po lit. m dodaje się lit. n w brzmieniu:</p> <p><i>„n) przedsiębiorcy, który zamierza zrealizować na nieruchomości inwestycję polegającą na budowie i eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii”</i></p>	<p>Zmiana ma na celu zapewnienie inwestorom OZE i właścicielom gruntów możliwości zawarcia umów, których przedmiotem jest oddanie inwestorowi nieruchomości celem przygotowania, budowy i eksploatacji instalacji odnawialnego źródła energii w zamian za umówiony czynsz bez konieczności czekania na upływ 5 - letniego terminu obowiązywania zakazu zbywania i oddawania w posiadanie nieruchomości, licząc od dnia jej nabycia. Przedmiotowa zmiana przysłuży się szybszemu osiągnięciu celu ograniczenia emisyjności sektora energetycznego, bowiem obecnie w przypadku zawarcia umowy dzierżawy obejmującej nieruchomość, która została zbyta lub oddana w posiadanie w okresie obowiązywania 5 letniego zakazu, umowa taka jest nieważna, a inwestor jest zobowiązany odczekać okres 5 lat licząc od dnia zmiany właściciela. Tak długi okres oczekiwania wydłuża znacząco fazę przygotowawczą projektu oddalając nas od osiągnięcia celu jakim jest transformacja energetyczna naszego kraju, a także oddala nas od założeń przyjętych przez UE.</p>

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	art. 3 ust. 1 pkt 13:	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>13) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty; przy czym powiązanie technologiczne nie zachodzi dla przedsięwzięć spełniających wymogi art. 4 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, realizowanych przez podmioty uprawnione w myśl tej ustawy [biogazowni rolniczych przy gospodarstwach rolnych lub przy zakładach przetwórczych]</i></p>	<p>Uzasadnienie:</p> <p>Zwracamy uwagę na częstą praktykę organów rozpatrujących wnioski o ustalenie warunków zabudowy dla biogazowni rolniczych, które wysuwają zarzut kumulowania się przedsięwzięcia zrealizowanego (gospodarstwa rolnego) oraz zamierzenia budowlanego (biogazowni rolniczej) w związku z zaistnieniem powiązania technologicznego, co niejednokrotnie zostało zakwalifikowane jako próby obejścia postępowania ws. uzyskania DŚU zwanego procederem „salami slicing” tzn. dzieleniem przedsięwzięcia wymagającego oceny środowiskowej na kilka mniejszych zamierzeń, które ze względu na swoje jednostkowe parametry formalnie nie wymagają takiej oceny.</p> <p>Przy czym zgodnie z orzecznictwem powiązanie technologiczne, o którym mowa w przytoczonym art. 13 należy rozumieć jako związek pomiędzy inwestycjami, który powoduje że wspólnie tworzą one zorganizowaną całość w postaci jednej spójnej infrastruktury ukierunkowanej na jeden cel gospodarczy. Jeżeli na terenie jednej działki ewidencyjnej lub na obszarach ze sobą sąsiadujących mają być realizowane tożsame pod względem rodzaju, a tym samym stosowanej technologii, inwestycje to obowiązkiem organu jest potraktowanie tych inwestycji jako jedno przedsięwzięcie.</p>

			<p>Przy interpretacji tego pojęcia sądy administracyjne odwołują się również do § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.). Wspomniany przepis rozporządzenia stanowi: „Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia: nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1. Przepis ten znajduje zastosowanie wyłącznie do przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu.</p> <p>Istotne jest aby podkreślić, iż instalacja biogazowni rolniczej pod względem rodzaju, zastosowanej technologii oraz celu gospodarczego znacznie różni się od działalności prowadzonej w gospodarstwie rolnym lub zakładzie przetwórstwa, co więcej zazwyczaj realizowana jest przy już istniejącym gospodarstwie rolnym, lub zakładzie a nie przy gospodarstwie/zakładzie dopiero planowanym do budowy – nie można zatem mówić o sztucznym dzieleniu zamierzenia budowlanego. Tym bardziej tego typu zarzut nie może pojawiać się w przypadku biogazowni realizowanych w trybie tzw. specustawy dla biogazowni rolniczych, ponieważ utrudnia, a nawet uniemożliwia realizację przedsięwzięcia na działkach o dużej powierzchni wchodzących w skład</p>
--	--	--	---

			gospodarstwa rolnego, na których choćby w małym fragmencie znajdują się inne obiekty.
2.	art. 55. ust 3. pkt 5	Zmiana polegająca na uchyleniu pkt 5 w art. 55. ust 3: 5) „propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu”	<p>Uzasadnienie:</p> <p>Do przyjętego dokumentu strategii oceny oddziaływania na środowisko, który należy przeprowadzić m.in. przy projekcie planu ogólnego oraz mpzp, dołącza się uzasadnienie, a także uwzględnione uwagi właściwych organów, sam organ opracowujący projekt strategii oceny oddziaływania na środowisko jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością wskazaną w uwzględnionych uzgodnieniach).</p> <p>W opinii inwestorów częstotliwość monitoringu może być ustalona z taką intensywnością, że spowoduje to konieczność rozpoczęcia badań środowiskowych równocześnie z procedurą planistyczną. De facto powoduje to ryzyko poniesienia dodatkowych kosztów.</p> <p>Ukształtowanie przepisów w dotychczasowej treści budzi obawę, że podczas prowadzenia procedury planistycznej w kształcie wymaganym ustawami, określony przez RDOŚ zakres OOS spowoduje zatrzymanie procedury;</p> <p>Podkreślenia wymaga, że kwestie środowiskowe obwarowane są procedurami których ostatecznym efektem jest decyzja środowiskowa (a przy farmach wiatrowych w 99% wymagane jest przeprowadzenie niezbędne są rocznego monitoringu). Oczywiście jest, że dogłębne zbadanie wpływu na środowisko jest niezbędne,</p>

			niemniej na etapie procedowania MPZP nie powinien on zatrzymywać/wydłużać terminów wynikających z oddzielnej procedury.
--	--	--	---

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	§3 ust. 1 pkt 47 oraz pkt 82	<p>§3 ust. 1 pkt 47 oraz pkt 82 otrzymują brzmienie:</p> <p><i>47) instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego;</i></p> <p><i>82) instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego;</i></p>	<p>Zmiana umożliwi zwolnienie inwestycji z przeprowadzenia procedury OOS, w przypadku, gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • docelowym produktem będzie biometan (wytwarzany z biogazu rolniczego) w ilości odpowiadającej biogazowni do 500 kW jak i również w przypadkach, • gdy instalacja będzie zobligowana do pracy w harmonogramie, np. biogazownia 1 MW pracująca 50% czasu w ciągu doby;
2.	§3 ust. 1 pkt 54	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 54 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>54) zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z</i></p>	<p>Zmiana przepisu poprzez <u> dodanie zapisu o wyłączeniu instalacji biogazowych</u> (w rozumieniu ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji</p>

		<p>towarzystwą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:</p> <p>a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,</p> <p>b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a</p> <p><i>Zapisów powyższego punktu nie stosuje się w odniesieniu do biogazowni rolniczych w rozumieniu ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu.</i></p>	<p>inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu) ma na celu jednoznaczne wskazanie, iż przedmiotowego przepisu nie stosuje się dla wskazanych instalacji biogazowych.</p> <p>Wielu inwestorów sektora biogazu rolniczego, zwraca uwagę na błędne w naszej opinii interpretowanie zapisu aktu wykonawczego Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dochodzi bowiem do sytuacji, w której przepis ogólny zostaje postawiony wyżej niż przepis szczególny. W przytoczonym Rozporządzeniu paragraf 3 ust. 1 pkt 47) oraz 82) wprost wskazują na konkretny rodzaj instalacji o mocy nie większej niż 0,5MW (dotyczą wprost biogazowni), tym samym powinny mieć pierwszeństwo stanowiąc przepis szczególny przed pkt. 54) (w odniesieniu do biogazowni rolniczych o w/w mocy spełniających warunki tzw. specustawy dla biogazowni rolniczych). W praktyce natomiast zauważamy wybiórcze stosowanie powyższych regulacji w zależności od indywidualnego podejścia Organów, a niejednokrotnie usilne kwalifikowanie biogazowni rolniczej jak „zabudowy przemysłowej” mimo, iż biogazownie (instalacje do produkcji biogazu) nie zostały wymienione w tym przepisie wprost tak jak ma to miejsce w przypadku instalacji fotowoltaicznych. Gdyby wolą Regulatora było włączenie instalacji produkujących biogaz do pojęcia „zabudowy przemysłowej” należy przypuszczać, że zostałyby to uczynione poprzez bezpośrednie wskazanie</p>
--	--	---	--

			tak jak ma to miejsce dla „zabudowy systemami fotowoltaicznymi”.
--	--	--	--

Ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu

Lp.	Jednostka redakcyjna projektu ustawy, do którego odnosi się uwaga	Proponowana zmiana przepisu	Uzasadnienie zmiany przepisu
1.	Art. 26	Proponuje się uchylenie art. 26	<p>Podwaliny opracowania przedmiotowej ustawy miały służyć tytułowemu ułatwieniom w realizacji inwestycji z uwagi na szereg trudności, z którymi spotykał się potencjalny inwestor. Niemniej wprowadzona ustawa nie rozwiązała problemów tych inwestorów, których postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy toczą się przez długi okres czasu. Zauważamy przypadki postępowań trwających nawet kilka lat, które mogłyby zostać skutecznie przeprowadzone gdyby możliwe było skorzystanie z regulacji wprowadzonych nową ustawą. Obecnie inwestor w takiej sytuacji, zmuszony jest wycofać złożony wcześniej wniosek, niejednokrotnie zlecić przygotowanie nowego wniosku firmie zewnętrznej co wiąże się z dodatkowymi kosztami. Dodatkowo, jeżeli dla projektu DWZ uzyskano stosowne pozytywne opinie organów uzgadniających, a przedłużone postępowanie wynika jedynie z mnożonych wątpliwości organu wydającego decyzję (np. w kwestii definicji biogazowni rolniczej lub stosowanych substratów), Inwestor musi liczyć się z koniecznością ponownego uzgodnienia projektu DWZ co przekłada się na kolejne miesiące oczekiwania. Sytuacja stanowi swoistą niesprawiedliwość w stosunku do trwających postępowań o wydanie</p>

			pozwolenia na budowę, ponieważ dla inwestycji na tym etapie można w trakcie toczącego się postępowania złożyć oświadczenie z wnioskiem o rozpatrzenie sprawy w trybie tzw. specustawy dla biogazowni rolniczych, natomiast dla inwestycji będących na etapie toczącego się postępowania o wydanie warunków zabudowy takiej możliwości nie zapewniono.
--	--	--	---